

RAAD VAN STATE, AFDELING BESTUURSRECHTSPRAAK

Xe KAMER

A R R E S T

**nr. 223.686 van 4 juni 2013
in de zaak A. 207.587/X-15.319.**

In zake : Etienne SAMPERMANS
bijgestaan en vertegenwoordigd door
advocaat Wim Mertens
kantoor houdend te 3580 BERINGEN
Scheigoorstraat 5
bij wie woonplaats wordt gekozen

tegen :

1. de stad TONGEREN
bijgestaan en vertegenwoordigd door
advocaat Steven Van Geeteruyen
kantoor houdend te 3700 TONGEREN
Achttiende Oogstwal 37, bus 1
bij wie woonplaats wordt gekozen
2. de deputatie van de provincieraad van LIMBURG

Tussenkomende partij :

de nv SPORTOASE EBURONS DOME
bijgestaan en vertegenwoordigd door
advocaat Dirk De Keuster
kantoor houdend te 2970 SCHILDE
Eekhoornlaan 19
bij wie woonplaats wordt gekozen

I. Voorwerp van de vordering

1. De vordering, ingesteld op 7 januari 2013, strekt tot de schorsing van de tenuitvoerlegging van :

1. het besluit van 11 september 2012 van de gemeenteraad van de stad Tongeren houdende de definitieve vaststelling van het gemeentelijk ruimtelijk uitvoeringsplan “Sportoase”, bestaande uit een grafisch plan, een plan juridische en bestaande toestand, een toelichtingsnota en stedenbouwkundige voorschriften, en

2. het besluit van 8 november 2012 van de deputatie van de provincieraad van Limburg houdende de goedkeuring van het gemeentelijk ruimtelijk uitvoeringsplan “Sportoase” van de stad Tongeren, bij uittreksel bekendgemaakt in het Belgisch Staatsblad van 17 december 2012.

II. Verloop van de rechtspleging

2. De verwerende partijen hebben een nota ingediend.

Eerste auditeur Tom De Waele heeft een verslag opgesteld.

Met toepassing van artikel 90, § 1, vierde lid van de wetten op de Raad van State, gecoördineerd op 12 januari 1973, is de zaak verwezen naar een kamer met drie leden.

De partijen zijn opgeroepen voor de terechtzitting, die heeft plaatsgevonden op 24 mei 2013.

Staatsraad Pierre Lefranc heeft verslag uitgebracht.

Advocaat Philippe Dreesen, die loco advocaat Wim Mertens verschijnt voor de verzoeker, advocaat Tom Huygens, die loco advocaat Steven Van Geeteruyen verschijnt voor de eerste verwerende partij, en advocaat Willem Cloet, die loco advocaat Dirk De Keuster verschijnt voor de tussenkomende partij, zijn gehoord.

Eerste auditeur Tom De Waele heeft een met dit arrest eensluidend advies gegeven.

Er is toepassing gemaakt van de bepalingen op het gebruik der talen, vervat in titel VI, hoofdstuk II, van de wetten op de Raad van State, gecoördineerd op 12 januari 1973.

III. Tussenkoms

3. Met een op 1 maart 2013 ter post aangetekend verzoekschrift vraagt de nv SPORTOASE EBURONS DOME om in het geding te mogen tussenkomen.

Er is grond om dat verzoek in te willigen, wat betreft het administratief kort geding.

IV. Feiten

4. De verzoeker is eigenaar en bewoner van een woonhuis met tuin gelegen aan de Viséweg 136 te Tongeren.

Zijn eigendom paalt aan de terreinen van de sportoase “Eburons Dome”. Naast een sporthal waar vooral indoor-sporten worden beoefend, omvat het complex ook een zwembad, fitness-ruimte, een business- en eventcenter met vergaderruimte en brasserie en het voetbalstadion van KSK Tongeren.

5. In 2006 worden door de gewestelijke stedenbouwkundige ambtenaar aan de stad Tongeren de nodige vergunningen verleend voor de bouw van de voormelde sporthal en de aanleg van de sportinfrastructuur.

Meer bepaald wordt bij besluit van 27 maart 2006 van de gewestelijke stedenbouwkundige ambtenaar de stedenbouwkundige vergunning verleend voor het “bouwen van een overdekte zittribune en aanleggen van 2 voetbalvelden (aangepaste plannen)” en wordt bij besluit van 7 juli 2006 van de gewestelijke stedenbouwkundige ambtenaar de stedenbouwkundige vergunning verleend voor het “bouwen van een sportcomplex (fase 2)”.

Bij ’s Raads arrest nr. 211.061 van 7 februari 2011 worden de beide stedenbouwkundige vergunningen op verzoek van de huidige verzoeker vernietigd.

6. Op 29 augustus 2011 verleent de gewestelijke stedenbouwkundige ambtenaar twee nieuwe stedenbouwkundige vergunningen voor het “bouwen van een overdekte zittribune en het aanleggen van

2 voetbalvelden (aangepaste plannen)” en het “bouwen van een sportcomplex (fase 2)”.

Beide stedenbouwkundige vergunningen worden door de verzoeker aangevochten bij de Raad voor Vergunningsbetwistingen, die nog geen einduitspraak heeft gedaan.

7. In een door de verzoeker aangespannen stakingsprocedure oordeelt de voorzitter van de rechtbank van koophandel te Tongeren bij vonnis van 7 februari 2012 dat de uitbaters van de “Eburons Dome” in de periode tussen het vernietigingsarrest van de Raad van State en het verlenen van de nieuwe vergunningen inbreuk hebben gepleegd op de eerlijke marktpraktijken door het complex zonder stedenbouwkundige vergunning open te houden.

Gelet op die nieuwe vergunningen, wordt de vordering tot staken van de activiteiten echter afgewezen.

8. Om te verhelpen aan de ontstane rechtsonzekerheid met betrekking tot het voortbestaan van het sportcomplex, beslist de stad Tongeren om de procedure op te starten tot de opmaak van een gemeentelijk ruimtelijk uitvoeringsplan (hierna: GRUP) “Sportoase”.

9. Op 7 juni 2012 vindt de plenaire vergadering plaats over het voorontwerp van GRUP.

10. De dienst m.e.r. laat op 11 juni 2012 weten dat uit de plan-MER-screening is gebleken dat “het voorgenomen plan geen aanleiding geeft tot aanzienlijke negatieve milieugevolgen en dat de opmaak van een plan-MER niet nodig is”.

11. Op 26 juni 2012 stelt de gemeenteraad van de stad Tongeren het ontwerp van GRUP “Sportoase” voorlopig vast.

12. Tijdens het openbaar onderzoek van 28 juni 2012 tot en met 26 augustus 2012 wordt één bezwaarschrift ingediend, door de verzoeker.

13. De gemeentelijke commissie voor ruimtelijke ordening van de stad Tongeren vergadert op 30 augustus 2012 over het plandossier, en behandelt ook het door de verzoeker ingediende bezwaarschrift, dat grotendeels ongegrond wordt bevonden.

14. Bij het eerste bestreden besluit van 11 september 2012 stelt de gemeenteraad van de stad Tongeren het GRUP “Sportoase”, bestaande uit een grafisch plan, een plan juridische en bestaande toestand, een toelichtingsnota en stedenbouwkundige voorschriften, definitief vast.

15. Bij het tweede bestreden besluit van 8 november 2012 keurt de deputatie van de provincieraad van Limburg het GRUP “Sportoase” goed.

Van dit besluit wordt melding gemaakt in het Belgisch Staatsblad van 17 december 2012.

V. Ontvankelijkheid van de vordering

16. De tussenkomende partij betwist de ontvankelijkheid van de vordering. Er bestaat vooralsnog geen noodzaak om over de opgeworpen exceptie uitspraak te doen. Een onderzoek van en een uitspraak over deze exceptie dringen zich immers slechts op indien zou blijken dat de grondvoorwaarden voor schorsing vervuld zijn, hetgeen te dezen, zoals hierna zal blijken, niet het geval is.

VI. Onderzoek van de vordering

17. Overeenkomstig artikel 17, § 2 van de gecoördineerde wetten op de Raad van State kan slechts tot de schorsing van de tenuitvoerlegging worden besloten onder de dubbele voorwaarde dat ernstige middelen worden aangevoerd die de vernietiging van de aangevochten beslissing kunnen verantwoorden en dat de onmiddellijke tenuitvoerlegging van de beslissing een moeilijk te herstellen ernstig nadeel kan berokkenen.

Moeilijk te herstellen ernstig nadeel

Standpunt van de partijen

18. In het verzoekschrift zet de verzoeker uiteen dat zijn woning “vlak achter de sportvelden” is gelegen en dat zijn tuin zich “zelfs gedeeltelijk binnen het plangebied” bevindt. Hij voert aan dat hij ingevolge de oprichting van het sportcomplex reeds meer dan 6 jaar ernstige hinder en nadelen ondervindt en dat hij in het verleden reeds meermaals klachten heeft ingediend, onder meer wegens geluidshinder, die optreedt zowel ’s nachts als overdag. Verder stelt hij “reeds heel wat gerechtelijke en administratieve procedures” te hebben moeten voeren “die heel wat moeite, inspanningen en financiële middelen gekost hebben”. Hij verwacht dat de uitbater spoedig opnieuw een stedenbouwkundige vergunningsaanvraag zal indienen op basis van het bestreden GRUP, waardoor hij opnieuw een procedure zal moeten opstarten voor de Raad voor Vergunningsbetwistingen. Voorts doet hij gelden dat er heel wat ballen op zijn eigendom worden getrapt en dat er bij het recupereren van deze ballen ernstige schade aan zijn draadafsluiting wordt aangebracht. Tevens wijst hij op trillingshinder ten gevolge van de exploitatie van het sportcomplex, dat niet alleen wordt gebruikt voor sportactiviteiten maar ook voor allerlei andere evenementen zoals bijvoorbeeld muziekoptredens, shows, fuiven en dergelijke meer. Ten slotte genereert het sportcomplex heel wat bijkomend verkeer, wat ook voor bijkomende hinder zorgt.

19. De eerste verwerende partij repliceert in haar nota dat er geen rechtstreeks verband bestaat tussen de bestreden beslissing en de door de verzoeker ingeroepen nadelen. De aangevoerde nadelen vloeien immers voort uit de activiteiten, en niet uit de aanleg of de bouw van het sportcomplex, laat staan uit het GRUP. Verder stelt de eerste verwerende partij dat er ter plaatse geen overdreven hinder meer kan optreden, onder meer ingevolge de degradatie van KSK Tongeren en een bestuurlijke maatregel die nachtelijke hinderlijke activiteiten in het sportcomplex verbiedt.

20. In haar nota werpt de tweede verwerende partij onder meer op dat het GRUP geen nieuwe ontwikkelingen toelaat, maar louter de bestendinging van de bestaande toestand beoogt en een “wettelijk kader” wil bieden voor het voortbestaan van het sportcomplex. De nadelen die de verzoeker stelt te ondervinden ten gevolge van de vergunde en inmiddels reeds opgerichte en in exploitatie zijnde sport- en recreatie-infrastructuur kunnen dan ook niet verhinderd of ongedaan worden gemaakt door de schorsing van het bestreden GRUP.

21. Ook de tussenkomenende partij werpt op dat het sportcomplex reeds gebouwd en in exploitatie is, zodat een schorsing het vermeende nadeel niet ongedaan kan maken. Verder zet de tussenkomenende partij uiteen dat de door de verzoeker aangevoerde hinder sterk gerelativeerd moet worden.

Beoordeling

22. Luidens artikel 17, § 3, vierde lid van de gecoördineerde wetten op de Raad van State bevat de vordering tot schorsing een uiteenzetting van de middelen en de feiten die volgens de indiener ervan het bevelen van de schorsing rechtvaardigen. Artikel 8, eerste lid, 3° van het koninklijk besluit van 5 december 1991 tot bepaling van de rechtspleging in kort geding voor de Raad van State, bepaalt dat het enig verzoekschrift “een uiteenzetting (bevat) van de feiten die van aard zijn aan te tonen dat de onmiddellijke tenuitvoerlegging van de bestreden akte de verzoekende partij een moeilijk te herstellen ernstig nadeel kan berokkenen, waarbij alle stukken worden gevoegd die het risico op dergelijk nadeel aantonen”.

Uit deze bepalingen volgt dat de verzoekende partij in haar verzoekschrift duidelijk en concreet moet aangeven waarin precies het moeilijk te herstellen ernstig nadeel is gelegen dat zij ingevolge de onmiddellijke tenuitvoerlegging van het bestreden besluit ondergaat of dreigt te ondergaan. De verzoekende partij mag zich daarbij niet beperken tot vaagheden en algemeenheden, maar dient integendeel zeer concrete en precieze gegevens aan te

brengen waaruit blijkt dat zij persoonlijk een moeilijk te herstellen ernstig nadeel ondergaat of dreigt te ondergaan.

Het moet voor de Raad van State immers mogelijk zijn met voldoende precisie in te schatten of er al dan niet een moeilijk te herstellen ernstig nadeel voorhanden is, en het moet voor de verwerende partij mogelijk zijn zich tegen de door de verzoekende partij aangevoerde feiten en argumenten te verdedigen.

De verzoekende partij moet gegevens aanvoeren die enerzijds wijzen op de ernst van het nadeel dat zij ondergaat of kan ondergaan, hetgeen betekent dat zij aanduidingen zal moeten geven omtrent de aard en de omvang van het te verwachten nadeel, en anderzijds wijzen op de moeilijke herstelbaarheid van het nadeel.

Bij het beoordelen van deze schorsingsvoorwaarde kan alleen rekening worden gehouden met wat ter zake in het verzoekschrift is aangevoerd en met de bij dat verzoekschrift gevoegde stukken.

23. Bij de beoordeling van het moeilijk te herstellen ernstig nadeel dient te worden uitgegaan van de bestaande feitelijke toestand.

Zoals de tweede verwerende partij in haar nota opmerkt, beoogt het bestreden GRUP een “wettelijk kader” te bieden voor het voortbestaan en het behoud van de reeds op de site aanwezige sportinfrastructuur. Noch uit de verordenende voorschriften, noch uit de toelichtende nota bij het GRUP blijkt dat het ook de bedoeling zou zijn om ter plaatse nieuwe ontwikkelingen mogelijk te maken. De verzoeker beweert trouwens ook niet dat dit laatste het geval zou zijn.

De hinder die de verzoeker stelt te ondervinden van de exploitatie van het sportcomplex kan dan ook, in de gegeven omstandigheden en gelet op de bestaande toestand, niet verhinderd of ongedaan worden gemaakt door een schorsing van het GRUP.

Evenmin valt in te zien hoe een schorsingarrest iets zou kunnen verhelpen aan de “moeite, inspanningen en financiële middelen” die de verzoeker in het verleden reeds heeft moeten opbrengen om gerechtelijke en administratieve procedures te voeren tegen het betrokken sportcomplex.

24. De verzoeker maakt niet concreet aannemelijk dat de onmiddellijke tenuitvoerlegging van de bestreden besluiten hem een moeilijk te herstellen ernstig nadeel kan berokkenen in de zin van artikel 17, § 2 van de gecoördineerde wetten op de Raad van State.

Hieruit volgt dat niet voldaan is aan één van de bij artikel 17, § 2 van de gecoördineerde wetten op de Raad van State opgelegde voorwaarden om de schorsing van de tenuitvoerlegging van de bestreden beslissingen te kunnen bevelen.

Die vaststelling volstaat om de vordering af te wijzen.

BESLISSING

1. Het verzoek van de nv SPORTOASE EBURONS DOME tot tussenkomst in het administratief kort geding wordt ingewilligd.

2. De Raad van State verwerpt de vordering.

Dit arrest is uitgesproken te Brussel, in openbare terechtzitting van vier juni 2013, door de Raad van State, Xe kamer, samengesteld uit:

Johan Lust,	kamervoorzitter,
Pierre Lefranc,	staatsraad,
Stephan De Taeye,	staatsraad,
bijgestaan door	
Silvan De Clercq,	griffier.

De griffier

De voorzitter

Silvan De Clercq

Johan Lust